

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at en beskatningsordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en persons udgifter til erhvervsuddannelse behandles forskelligt skattemæssigt set afhængigt af den pågældendes alder, er omfattet af direktivets materielle anvendelsesområde, for så vidt som den har til formål at fremme unges adgang til uddannelse.
- 2) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en beskatningsordning som den i hovedsagen omhandlede, der på visse betingelser giver personer under 30 år mulighed for at trække alle deres udgifter til en erhvervsuddannelse fra deres skattepligtige indkomst, mens denne fradragret er begrænset for personer, der har nået denne alder, for så vidt som, for det første, denne ordning er objektivt og rimeligt begrundet i et legitimt beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitisk formål og, for det andet, midlerne til at opfylde dette formål er hensigtsmæssige og nødvendige. Det påhviler den forelæggende ret at efterprøve, om dette er tilfældet i hovedsagen

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. november 2016 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod Krzysztof Marek Poltorak (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene)

(Sag C-452/16 PPU) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel hasteprocedure — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 1, stk. 1 — begrebet »retsafgørelse« — artikel 6, stk. 1 — begrebet »udstedende judiciel myndighed« — europæisk arrestordre udstedt af Rikspolisstyrelsen (rigspolitistyrelsen, Sverige) med henblik på fuldbyrdelsen af en frihedsstraf)

(2017/C 014/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Krzysztof Marek Poltorak

Konklusion

Begrebet »judiciel myndighed«, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, er et selvstændigt EU-retligt begreb, og denne artikel 6, stk. 1, skal fortolkes således, at en politimyndighed såsom Rikspolisstyrelsen (rigspolitistyrelse, Sverige) ikke er omfattet af begrebet »udstedende judiciel myndighed« i denne bestemmelses forstand, således at en europæisk arrestordre, som denne myndighed udsteder med henblik på fuldbyrdelse af en dom om idømmelse af en frihedsstraf, ikke kan anses for at være »en retsafgørelse« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 17.10.2016.